

[Steenholdt]

I de sidste 5 år har Grønlands Landsting i enighed vedtaget meget skrappe besparelser. Landstinget har i god tid set, at det er nødvendigt at sætte tæring efter næring. Men når man indfører strenge økonomiske restriktioner, må man også regne med, at det kan ende med arbejdsløshed, og det er nu meget mærkbart, at arbejdsløsheden rammer flere og flere unge mennesker i dagens Grønland.

Jeg tør måske også sige på vegne af Landstinget, at der er ingen fare for Grønlands økonomi på nuværende tidspunkt, medmindre den danske regering og det danske Folketing pludselig beslutter at nedsætte bloktilskuddene til Grønland. Det er min opfattelse, at bloktilskuddet fra Danmark, som overføres til Grønland i de kommende år, sammen med de bevillinger, som landsstyret selv skaffer i Grønland, vil kunne skabe basis for en acceptabel tilværelse via en fornuftig styring og fornuftige dispositioner.

Statsministeren og andre regeringsrepræsentanter har besøgt Grønland i løbet af sommeren og fået de nødvendige informationer fra landsstyret. Folketingsmedlemmernes årlige informationstur til Grønland giver gensidig tillid mellem politikerne i Grønland og Danmark, og i den forbindelse vil jeg opfordre mine folketingskolleger til at ytre sig mere om Grønland i de danske, grønlandske og udenlandske aviser. Vi politikere i Grønland er åbne for ris og ros fra vore kolleger i Danmark og andre lande. Et velment forslag og en begrundet kritik udefra betragter jeg ikke som utidig indblanding i vore egne anliggender, for vi må pleje vort rigsfællesskab sammen på godt og ondt og med samme sind.

Til slut vil jeg takke den danske regering og det høje Ting for godt samarbejde i 1993, og jeg håber, at det gode samarbejde også fortsætter i det nye år.

Niels Anker Kofoed (V):

Jeg vil ikke tale om motorveje, og jeg vil heller ikke tale om eventuelle CO₂-afgifter for fjordheste. Men jeg synes alligevel, jeg vil komme med nogle bemærkninger.

Når vi i tidligere tider havde finanslovdebater, var det en udmærket tradition, at folk fra yderområderne og visse kredse gav udtryk for nogle holdninger og meninger, som folketingsmedlemmerne kunne gemme til senere brug og

senere orientering, og som vel nok også kunne give regeringsmedlemmerne en vis indsigt i, hvad der foregik rundt omkring i landet.

Når jeg ser på debatten her, er der én ting, som jeg ikke rigtig kan lide: Så vidt jeg ved, er der 24 ministre i regeringen, og så synes jeg, det er meget ringe, at kun to ministre – undskyld tre, men det er trods alt . . . (*Afbrydelse fra salen*) . . . jamen så er det helt galt, altså 4-5 ministre, men det er alligevel en ret lille procentdel af regeringen – vil overvære finanslovdebatten. Men når jeg synes, finanslovdebatten er en vigtig debat, så er det nemlig, fordi der kan komme indlæg ude omkring fra, som måske også kan gøre indtryk på folketingsmedlemmerne i forbindelse med senere lovgivning og give ministrene et indtryk af, hvordan de skal lave regeringsplaner senere hen.

Når jeg nu vil tage ordet vedrørende min egen ø, Bornholm, så kan jeg sige, at vi er ret hårdt ramt. Og jeg tager ordet, fordi man i øjeblikket forhandler om Varde Bank, og på grund af alle de forskellige bankkrak, der har været.

Det første, der var, det var ovre hos os, og dér ordnede finansverdenen det selv. Og det var helt i orden, *mente* man. Men samtidig må jeg sige, at konsekvenserne bagefter, når en egnsbank går ned, er meget værre, end man kan tænke sig herovre i centraladministrationen og i Folketinget. For det viste sig, at min påstand om, at vi på én nat mistede 3 mia. kr. i værdier, var rigtig. Det var der ikke mange der troede på. Men desværre viste det sig at være rigtigt, og desværre er det blevet sådan, for denne ø er ikke kreditværdig længere.

Vi har den højeste kassekreditrente, der findes i landet. Den pålægger de danske banker Bornholm i øjeblikket. Det vil sige, at det er ikke muligt at få nogen investeringer i gang.

Så kan man sige, at Folketinget og regeringen til dels har været velvillige over for det bornholmske samfund og haft megen forståelse for, at vi havde bestemte, hårde problemer: Fiskeriet slog fejl – og alt det øvrige, vi har hørt.

Så forsøgte den forrige regering at hjælpe, og man kan sige, at det bedste, der har været, faktisk er investeringsfondsmidlerne. Men investeringsfondsmidlerne blev dog en skuffelse, formentlig fordi der spredte sig den opfattelse, at Bornholm var et usikkert område at investere